

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21C/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715201418
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2016:8715201418.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad samosudkyňou JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO: 47 243 368, právne zast. Mgr. Henrich Schindler, advokát, AK so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, proti žalovanej: M. O., G.. X.XX.XXXX, G. K. A. XXX, Z. A., toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníkom JUDr. Juraj Slaho, vyšší súdny úradník Okresného súdu Poprad, v konaní o zaplatenie 127,30 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 50,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 50,- eur od 19.3.2014 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 16.2.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 127,30 eur spolu s príslušenstvom ako aj na náhradu trov konania. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľom došlo dňa 10.2.2014 k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb (ďalej len „Rámcová zmluva“) a zároveň Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „Zmluva“), a to tým, že žalovaná prijala návrh Rámcovej zmluvy a Zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III. bod 3. Rámcovej zmluvy, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanej krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úveru vo výške 50,- eur. Predpokladom uzatvorenia Zmluvy a Rámcovej zmluvy bola registrácia žalovanej ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie Zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľa s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, Zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu Zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaná sa zaviazala žalobcovi vrátiť celkovú čiastku 62,30 eur, ktorá tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 12,30 eur. Celkové náklady za poskytnutie úveru predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorej spôsob výpočtu je uvedený v čl. VI bod 8 Rámcovej zmluvy, pričom výpočet je vykonaný v súlade s prílohou č. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Percentuálna výška RPMN je uvedená v uzatvorenej Zmluve. Úver s príslušenstvom sa stal splatný dňa 18.3.2014. Nakoľko žalovaná žalobcovi nevrátila

dĺžnú sumu v lehote splatnosti, žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 62,30 eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplatenia. V zmysle čl. IV bod 5 Rámcovej zmluvy si žalobca uplatňuje voči žalovanej náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- eur, pričom žalovaná bola pred uzatvorením Rámcovej zmluvy a Zmluvy riadne oboznámená s poplatkami súvisiacimi s porušením povinnosti žalovaného splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavuje sumu vo výške 127,30 eur s príslušenstvom.

2. Súd vo veci rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu č. k. 21C/84/2015-20 zo dňa 21.5.2015, ktorý nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto ho súd uznesením zo dňa 14.4.2016 v súlade s ust. § 173 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu zrušil a uznesením zo dňa 14.4.2016 ustanovil žalovanej opatrovníka pre konanie.

3. Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 127,30 eur s prísl. a v zmysle § 200ea OSP ide o drobný spor, pretože predmet konania nepresahuje sumu 1 000,- eur. V nadväznosti na to podľa § 115a ods. 2 OSP pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch, na základe čoho súd verejne vyhlásil rozsudok dňa 7.6.2016 bez nariadenia pojednávania a bez predvolania účastníkov, a to v zmysle § 156 ods. 3 OSP.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, a to výpisom z obchodného registra žalobcu, Rámcovou zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb, ktorá zmluva nebola datovaná, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 26.2.2014, výpisom z bankového účtu žalobcu, fotokópiou písomných výziev žalobcu pre žalovanú v počte 4 ks a ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré tvoria súčasť spisu, na základe ktorých súd zistil skutkový stav:

Dňa 26.2.2014 žalobca a žalovaná uzavreli Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý krátkodobý bezúčelový úver vo výške 50,- eur s jednorázovým čerpaním bezhotovostným prevodom z účtu v banke veriteľa na účet žalovanej ako spotrebiteľa, pričom sa žalovaná zaviazala vrátiť veriteľovi úver s príslušenstvom v celkovej výške 62,30 eur bezhotovostne na bankový účet veriteľa, t. j. žalobcu. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú so splatnosťou úveru s príslušenstvom dňa 18.3.2014. Celková výška RPMN predstavovala 5.438,4 %, celkové náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý bol vyjadrený pevnou sumou 12,30 eur. Z bankového účtu žalobcu mal súd preukázané, že dňa 26.2.2014 bola prevedená suma 50,- eur na účet žalovanej, ktorý bol uvedený v záhlaví Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Následne žalobca upomínal žalovanú na vrátenie dlžnej sumy 25.3.2014, 1.4.2014, 8.4.2014 a 15.4.2014. Nebolo preukázané a ani žalobcom tvrdené, aby žalovaná dlžnú sumu žalobcovi zaplatila. Žalobca si zároveň uplatňuje podľa čl. IV. bod 5 Rámcovej zmluvy voči žalovanej aj náhradu vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- eur poukazujúc na to, že pred uzatvorením Zmluvy ako aj Rámcovej zmluvy bola žalovaná oboznámená s poplatkami súvisiacimi s porušením povinnosti splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkovo si teda žalobca uplatnil sumu 127,30 eur.

Podľa § 52 ods. 2, 3 a 4 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 488 a nasl. Obč. zák. záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú najmä zo zmlúv, zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

5. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na plnenie je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom, v ktorom žalovaná je spotrebiteľom.

6. Vzhľadom na charakter sporu je potrebné uviesť, že práve spotrebiteľské právo je určené na efektívne zamedzenie používania neprijateľných podmienok. Vychádzajúc zo znenia článku 38 Charty základných práv Európskej únie, Politiky Únie zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa, a znenia článku 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane hospodárskych záujmov spotrebiteľov. V rámci politiky Európskej únie je sledovaný cieľ vytvorenia regulatívneho rámca na to, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe zmluvných podmienok v súlade s drobnými mravmi a bola tak zachovaná fiduciárna podstata záväzkového vzťahu medzi ním a spotrebiteľom.

7. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne vzhľadom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takého vzťahu je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle (ÚS 342/09 ČR).

8. Vychádzajúc z citovanej právnej úpravy s poukazom na smernicu Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach je potrebné uviesť, že v danom prípade pri formulárovej zmluve žalovaný ako spotrebiteľ sa v porovnaní so žalobcom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred žalobcom bez toho, aby žalovaný mohol ovplyvniť obsah zmluvných podmienok. Cieľom Smernice Rady 93/13/EHS je vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Smernica Rady 93/13 ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstojí ako celok.

9. Pri zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej 26.2.2014 bola uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov 5.438,4 %. Priemerná hodnota RPMN v zmysle platnej legislatívy ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola uvedená 41,8 %, pričom mal súd preukázané zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2014, že táto predstavovala výšku pri spotrebiteľských úveroch vo výške do 1.500,- eur vrátane na obdobie 3 až 6 mesiacov (v danom prípade však splatnosť bola do dvoch týždňov) 45,02 % a nie ako je uvádzané v predmetnej zmluve 41,8 %. Súd z uzavretej zmluvy nemal preukázanú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z. z.. V zmluve boli uvádzané len celkové náklady spotrebiteľa, ktoré mali byť tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 12,30 eur.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení platnom k 26.2.2014 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) až y).

10. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná medzi účastníkmi konania nie je neplatná, avšak z dôvodu absentujúcej náležitosti, a to úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ako aj s ohľadom na výšku ročnej percentuálnej miery nákladov sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, preto súd o žalobe rozhodol tak, že žalobu v prevyšujúcej časti zamietá a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 50,- eur, ktorá predstavuje nevrátenú časť úveru, keď žalobca poskytol žalovanej sumu 50,- eur a žalovaná túto sumu úveru nevrátila.

11. Na základe zisteného skutkového stavu a cit. právnej úpravy súd žalobe žalobcu vyhovel v časti, pokiaľ zaviazal žalovanú zaplatiť 50,- eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez poplatkov. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol z dôvodov vyššie uvedených. Pokiaľ žalobca požadoval zaplatenie vynaložených nákladov v súvislosti so zaslaním upomienok spolu v sume 65,- eur odvolávajúc

sa na Rámcovú zmluvu článok IV. bod 5, tu súd konštatuje, že uvedená Rámcová zmluva nie je datovaná a je podpísaná nečitateľným podpisom pravdepodobne žalovanou, ktorý podpis je však len na kópii a je zhodný s podpisom, ktorý je uvedený na samotnej Zmluve o poskytnutí úveru, avšak takto dohodnuté poplatky resp. náklady nemôže súd priznať, keď možno konštatovať, že ide o úžeru, ktorá je zo zákona neplatná, nepoživajúca súdnu ochranu, pretože spôsobuje hrubý nepomer medzi poskytnutým krátkodobým úverom s dojednaným poplatkom za poskytnutie úveru a ďalšou sumou, ktorú žalobca žiada zaplatiť v súvislosti so spracovaním a urgenciou pri omeškaní, kedy tieto upomienky sú generované automaticky a žalobcovi tým nevznikajú žiadne náklady, snáď len poštovné, avšak žalobca nijakým spôsobom súdu nepreukázal, že tieto upomienky boli aj žalovanej doručované a už vôbec nie, že sa dostali do dispozičnej sféry žalovanej, t. j., že jej boli aj v skutočnosti doručené.

K prisúdenej istine 50,- eur priznal súd zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne za obdobie od 19.3.2014 do zaplatenia.

Podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 Nar. vl. č. 87/1995 Z. z. v platnom znení od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná k prvému dňu omeškania, t. j. 19.3.2014 predstavovala 0,25 % a po pripočítaní 5 percentuálnych bodov, zákonná výška úroku z omeškania predstavuje 5,25 % ročne, ktorú si žalobca aj uplatnil a táto mu bola súdom priznaná.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca si v konaní uplatňoval sumu v celkovej výške 127,30 eur s príslušenstvom. Súd priznal žalobcovi sumu vo výške 50,- eur s príslušenstvom a neúspešný bol žalobca čo do zaplatenia sumy 77,30 eur s príslušenstvom. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá na ich náhradu právo, keďže úspech žalobcu v konaní a úspech žalovaného v konaní, možno konštatovať, je približne na rovnakej úrovni.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) Občianskeho súdneho poriadku uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.